

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Οἱ ἐν Σύρᾳ ἔμποροι καὶ πάροικοι Ἕλληνες ἔδειξαν πάντοτε εὐκρινὴ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ εὐρέθησαν πρόθυμοι ἐπικούροι εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ διαταττόμενοι παρὰ τῆς Διοικήσεως καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ ἤδη ἀποροῦσα ἡ Διοίκησις διὰ τὴν μεγάλην τοῦ ἔθνικοῦ ταμείου ἔνδειαν, (ἔνδειαν, προσερχομένην μὲν καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων αἰτίων, ἀλλ' ὅχι ὀλίγον καὶ ἐκ τῶν ἐπαράτων ἀντενεργειῶν τῶν ἀσυνειδήτων ἐκείνων, οἵτινες ἐμελέτησαν τὸν ὀλεθρὸν τῆς πατρίδος, καὶ εἰς τοῦτο συνεργούσι παντοίοις τοῖς τρόποις) ἔγραψε καὶ πρὸς αὐτοὺς περὶ συνδρομῆς εἰς τὸ κατὰ τὸν Πειραιᾶ στρατόπεδον. Τὰ γράμματα τῆς Διοικήσεως ἀνεγνώσθησαν ἐπὶ συνελεύσεως, καὶ μετὰ γενικῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἐτοίμου προθυμίας ἀπεφασίσθη νὰ γενῇ ἀνθημερὸν ἐκούσιος καταγραφὴ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὅσων ἡ Διοίκησις διέταττε. Γενομένης δὲ τῆς συνεισφύρας ἡγοράσθησαν ἐν τῷ ἅμα ὅσα χρειώδη εἰς στρατόπεδον, καὶ ἐπέμψθησαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, συνοδευόμενα καὶ μετὰ τῶν ἐνθέρμων εὐχῶν ὅλων, ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα ἀναδειχθῶσι τροπαιοῦχα καὶ κατὰ τοῦ ὑπερηφάνου πολιορκητοῦ τῶν περικλεῶν Ἀθηνῶν, καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου βαρβάρου ἀντιπολεμοῦντος τὴν θεῶθεν προορισθεῖσαν, καὶ διὰ τῶν κραταιῶν τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης βασιλέων καὶ ἡγεμόνων κατεργαζομένην ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Οἱ Κύριοι ἔμποροι γράζοντες πρὸς τὴν Διοίκησιν εἰς ἀπάντησιν, καὶ φανερόντες τὴν εἰς τὰς διατάγας αὐτῆς εὐπειθειαν, συνιστῶσι τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, Κύριον Κυρίτζην Μαργαρίτου, ὡς τὰ μέγιστα συντελέσαντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὸν Πειραιᾶ στρατοπέδου συνδρομῆν. Πρὸς τὴν εἰρημένην ὁμολογοῦσιν οἱ Κύριοι ἔμποροι καὶ εὐγνωμοσύνην μεγάλην διὰ τὸ μέχρι τοῦδε τιμιώτατον αὐτοῦ πολίτευμα, καὶ τὸν κατὰ πάντα λόγον ἀξιέπαινον αὐτοῦ χαρακτήρα. Τισιούτων ἀνδρῶν τὰ ὀνόματα δίκαιον εἶναι νὰ γίνωνται γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν δίκαιον ἔπαινον, καὶ τὴν προσήκουσαν τιμὴν.

Εἴθε τὸ κάλλιστον παράδειγμα τῆς κοινότητος τῆς Σύρας νὰ γενῇ κοινὸν εἰς ὅλας τοῦ Αἰγαίου πελάγους τὰς κοινότητας πρὸς ἐξοικονόμησιν καὶ παρηγορίαν τῶν ἀγωνιζομένων ἡμῶν ἀδελφῶν!

Ἡξεύρομεν πρὸ πολλοῦ ὅτι ὁ γνωστὸς διὰ τὴν εἰς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος εὐκρινὴ ἀφοσίωσιν τοῦ Κυρίου Ἐμ. Τουμπάξης, ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ καὶ τὸν μονάκριβον υἱὸν τοῦ Νικόλαου βαδίζοντα τὴν ἐντιμὴν τῆς κοινῆς ὠφελείας ὁδόν, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἴδιος ἐβάδιζε, καὶ εὐτυχῶς βαδίζει, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλβετίαν, διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἐκεῖ τὰ καλὰ τῆς ἐλευθέρως ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀληθινῆς παιδείας, καὶ ἐσύστησεν αὐτὸν εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν φιλέλληνα Κύριον Ἐυινάρδον. Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκουμεν ἤδη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Λαυσάνης ὅτι ἡ φιλελληνικὴ ἐταιρεία τῆς Ἑλβετίας, διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πραγματικὸν ζῆλον τῆς καὶ τὸν εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ Κυρίου Ἐμ. Τουμπάξη θαυμασμὸν τῆς (οὕτως ἐξηγεῖται ἡ φιλελ. ἐταιρεία), ὠνόμασεν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐμελλε νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τοῦ Κ. Ἐυινάρδου ἄνδρα ἄξιον πάσης ἐμπιστοσύνης εἰς ἐπιστάσιαν τῆς ἀνατροφῆς τοῦ νέου Τουμπάξη, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐκλέχθη ὁ Κύριος Τόπφερ. Ἡ φιλελληνικὴ ἐταιρεία εὐαρεστήθη ἐν ταύτῃ νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐνάρετον Ἐυινάρδον, καὶ κοινοποιήσῃ καὶ πρὸς τὸν Κ. Ἐμ. Τουμπάξην, καὶ πρὸς τοὺς συναγωνιστάς τοῦ θαλασσινοῦ τὰ βαθεῖα καὶ ἀληθῆ αἰσθήματα τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀφοσίωσεώς της.

Δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὴν τοιαύτην τῆς φιλελ. ἐταιρείας πράξιν, ἡ ὁποία, ἐν ᾧ τιμᾷ κατ' ἀξίαν τὸν ἀρίστον πατριώτην Τουμπάξην, δίδει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐναργῆ σημεῖα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας ἀναπλάσεως διαπύρου ζήλου τῶν ἀξιοσεβάστων τῆς ἐταιρείας μελῶν.

Ὁ κυβερνήτης τῆς Μάλτας μαρκήζος Ἀστιγξ ἐτελεύτησε πρό τινος καιροῦ, καὶ τίς Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἀναγγέλλει, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐρέθη μετὰ τῶν ἐγγράφων καὶ μία ἐπιστολὴ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀποθανὼν ἐζητεῖ, νὰ κοπῇ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἡ διεξιά του χεῖρ, καὶ νὰ φυλαχθῇ μέχρι τοῦ θανάτου.

τον τῆς μαρκίας, καὶ νὰ τεθῇ εἰς τὸ φέρετρον αὐτῆς τῆς Κυρίας. Φαίνεται ὅτι συγκατετέθησαν εἰς τὴν τόσον παράξειον ταύτην θέλησιν, καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀπεκόπη!

Εἰς τὴν ἀπάντησιν τῶν ἐν Ἑρμιόνη πληρεξουσίων, τὴν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἐκδοθεῖσαν, ἐγένετο ἡ ἀκόλουθος ἀπόκρισις:

Πρὸς τοὺς ἐν Ἑρμιόνη πληρεξουσίου
τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Κύριοι!

Ἐνδιδόντες εἰς τὴν δεινότητα τῶν περιστάσεων, εἰ-
χαμεν χρέος νὰ κάμωμεν ὅλα τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ
προλάβωμεν ἕσα κακὰ φοβερίζονται ἀπὸ τὴν διαφωνίαν.
Διὰ τοῦτο καὶ μόνον, καὶ ὅχι διότι δὲν εἴχομεν ὅ-
λην τὴν βαρύτητα, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδιδεν ὁ περισ-
σότερος ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων, πληρεξουσίων νομί-
μων, καὶ σεβασμένων τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ
Γ' ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ τῆς συσταθείσης ἀπ' αὐτὴν
ἐπιτροπῆς, ἐπαρακινήθημεν νὰ σᾶς διευθύνωμεν ἀπε-
σταλμένους μας, καὶ νὰ σᾶς γράψωμεν τὸ κατὰ τὴν
εἰκοστὴν τοῦ παύσαντος Ἰανουαρίου.

Οἱ ἀπεσταλμένοι μας ἐπιστρέψαντες, καὶ τὸ ἐγ-
γραφὸν σας τῆς 25 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, μᾶς
ἔκαμαν νὰ πιστεύσωμεν μὲ λύπην μας ὅτι προητέρα
μόλις ἐτολμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν πῶς δηλ. ἐμελλε,
διὰ δυστυχίαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ μὴ σᾶς μετακινήσουν
ἀπὸ τὴν γεαμμένην σας εὐδὲ οἱ ὀρθοὶ λόγοι, οἷδε τὸ
σέβας τῆς νομιμότητος, οὐδὲ αὐταὶ αἱ συμδιδακτικαὶ
πριτάσεις.

Ἀλλ' ἐν ᾧ σᾶς ἐξηγοῦμεν τὴν λύπην μας διὰ τὸ
ἀπὸ μέρους σας ἀμετάπειστον, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ
σᾶς κρίνωμεν καὶ τὴν ὁποίαν ἡ παρατήρησις τοῦ ἐγ-
γράφου σας μᾶς ἐγέννησεν ἀπορίαν. Ἀφ' ὅλας τὰς εἰς
αὐτὸ ὑπογραφὰς, ὀλίγον τι ὑπὲρ τὸ τρίτον διακρίνονται
ὡς ὑπογραφὰι πληρεξουσίων νομίμως παραδεδεγμένων
διὰ τὴν Γ' ἐθνοσυνέλευσιν· εἶναι καὶ πολλὰ ὀλίγα, αἱ
ὁποῖαι πιθανὸν ν' ἀποδειχθῶν ὡς ὑπογραφὰι νομίμων
πληρεξουσίων, προαπαιτοῦν ὅμως τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ
ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς πληρεξουσιότη-
τος ἐπιτροπῆς· τὰς δὲ ἡμίσεις περίπου τῶν ὅλων
εἶναι δύσκολον νὰ τὰς ὑπολάβῃ τις ὡς ὑπογραφὰς ὁ-
μοειδῶν πληρεξουσίων, ἂν δὲν προῦποθέσῃ, ὅτι κατὰ
παράδοξον τινὰ θέλησιν δύνανται τὰ αὐτὰ εἰς ἓν καὶ
τὸ αὐτὸ ἔθνος νὰ ᾔναι καὶ νὰ μὴν ᾔναι ὀρθὰ, δίκαια,
καὶ νόμιμα· πρὸς ταῦτα ὅχι ὀλιγώτερον παράξενος φαί-
νεται καὶ ἡ ἐν ἀπουσίᾳ τινῶν ὑπογραφή.

Ἀφ' οὗ τόσης καὶ τοιαύτης φύσεως εἶναι ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν εἰς Ἑρμιόνην εὐρισκομένων, μᾶς συγχωρεῖται
ἴσως νὰ ἐρωτήσωμεν, εἰς τί συνίσταται τὸ δικαίω-
μα τῶν πλειόνων; εἰς τί συνίσταται, καὶ ποῦ
υπάρχει ἡ νομιμότης; ἂν οἱ νόμιμοι πληρεξού-
σιοι τοῦ ἔθνους ἔλαβον ἀπ' αὐτὸ περιορισμὸν τινὰ καὶ
προσδιορισμὸν εἰς τὸ περὶ τοῦ τόπου τῆς συνελεύσεως

κεφάλαιον; καὶ τέλος ὁποῖα τινὰ εἶναι τὰ ἀναντίρ-
ρητα χαρακτηριστικὰ τοῦ σεβασμοῦ τῆς διὰ τὴν Ἑρ-
μιόνην ἐπιμονῆς καὶ ἀποφάσεώς σας;

Οὐδὲ πρέπει νὰ παραξενευθῇτε, ἂν σᾶς προσθέσω-
μεν ὅτι, ἂν (ὡς λέγετε, καὶ ἡμεῖς δὲν ἀμφισβόλλο-
μεν) ἀντικείμενον ἔχετε τὸ συμφέρον
τῆς πατρίδος, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ζητεῖτε
συνέλευσιν, στοχαζόμεθα ὅτι, πολλὰ μακρὰν τοῦ
ἐπαινετοῦ σκοποῦ σας ἐνδέχεται νὰ σᾶς ἀπωπλανήσῃ
ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον πατεῖτε· ἐπειδὴ, οὔτε ἀπλῶς καὶ
ὡς ἔτυχε συμπληρούμενος ἀριθμὸς τις ἀνθρώπων ἀπο-
τελεῖ νόμιμον μίαν ἐθνοσυνέλευσιν, οὐδὲ ἡ ἀνατροπὴ
τῶν καθεστώτων νομίμων, καὶ ἡ παραγνώρισις τοῦ ὀρ-
θοῦ καὶ δικαίου δύνανται ποτὲ νὰ ὠφελήσουν ἐν ὁποιοῦ-
δήποτε ἔθνει.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ δι' ὅσους ἄλλους,
συντομίας χάριν, παρατρέχομεν, στοχαζόμεθα, Κύριοι,
ὅτι εἶναι καιρὸς, καὶ εἶναι χρέος μας νὰ σᾶς εἰπῶμεν,
ὅτι ἡ εἰς Ἑρμιόνην ἐπιμονή σας, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο
ἐπιχειρήματά σας ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ταχείαν συγκρό-
τησιν τῆς συνελεύσεως, ἀναγκαίως ἀπαιτουμένης ἀπὸ
τὰς ἐθνικὰς περιστάσεις καὶ διατάξεις· καὶ ὅτι ἡ-
μεῖς, σύμφωνοι μὲ αὐτὰς, ἐν ᾧ καταγινόμεθα, καὶ ἐλ-
πίζομεν νὰ συγκροτήσωμεν ὅσον τάχος νόμιμον καὶ
τακτικὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ἐξ ἀνάγκης δὲν δυνάμεθα νὰ
δεωρῶμεν ὡς νόμιμον καὶ ἐθνικὴν ὁποιαυδήποτε
συνεδρίασιν ἢ πρᾶξιν συνεδριάσεως ἢ θέλετε κάμει ἀκο-
λουθῶντες τὰς ὁποίας ὡς ὥρας ἠκολουθήσατε θάσεις.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1827.

Οἱ ἐν τῇ Διοικητικῇ
Ἐπιτροπῇ.

Ἀνδρέας Ζαήμης.
Δ. Τζαμαδός.
Π. Μαυρομιχάλης.
Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.
Α. Χ. Ἀναγύρου.
Σ. Τρικούπης.
Κ. Ζῶτος.
Ἰω. Βλάχος.
Α. Μοναρχίδης.
Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Οἱ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τῆς
Συνελεύσεως.

Πανοῦτζος Νεταγᾶς.
Ἄρτης Πορφύριος.
Βασίλειος Ν. Μπουδούρης.
Ἀναγνώστης Κοπινίτζας.
Γεώργιος Αἰνιάν.
Ἐμ. Ξένος.
Σπ. Καλογερόπουλος.
Γεώργιος Δορειώλης.
Χρῆστος Βλάσσης.
Ν. Ι. Βελισσάριος.
Ν. Ρενιέρης.

Κωνστας Μωτόζαρης.
Λουκάς Α. Χερμόδας.
Γ. Ραζηκόζηκας.
Μ. Βεργάρδος.
Ἀναγν. Παπ. Ἀλεξόπουλος.
Δημήτριος Παλαιολόγος.
Μακάριος Βαβλάμης.
Β. Χρηστακόπουλος.
Σπύρος Φραγκίσκος.
Ἀθανάσιος Τζούτζου.
Α. Κορτέσης.
Λάμπρος Νάκου.
Ἀναγνώστης Νταλαρῆς.
Δημήτριος Γ. Βούλγαρης.
Πέτρος Π. Μαυρογιάννης.
Π. Μοναστηριώτης.
Φράγκος Βριζάκης.
Ν. Χρυσόβεργης.
Ἀναγνώστης Διδάσκαλος.
Χαράλαμπος Παπ. Πολίτης.
Λουκάς Βαΐας.
Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.

Θακ. Πλακωτής.
 'Ασμάκης Φωτίλλας.
 Σωκρ. Θεοχαρόπουλος.
 Κ. Παγγράφος.
 Σ. Παυλιτόπουλος.
 Διδ. Λιμπερόπουλος.
 Γεώργιος Ρούντου.
 Ζαχαράκης 'Ιωάννου.
 'Α. Λαφειρόπουλος.
 Π. 'Υγερνός.
 Μ. Μαγκροπολίτης.
 Κωνσταντῆς Δεδούσης.
 Γεωργιάκης Μήτρου.
 'Ο Καρύστου Νεόφυτος.
 Μανθῆς Τεμπιάζης.

Γεώργιος Λογοθέτου.
 'Αναγνώστης Γκολφίπουλος.
 Παπ. 'Ιωάννης.
 Δ. Δελαγραμμάτικας.
 Λογοθέτης Πάγκαλος.
 'Ιωακείμ τοῦ Γέροντος.
 Γρηγόριος Μοίρας.
 'Ιωάννης Βασιλείου.
 Δ. 'Ιερεὺς καὶ Σακκελάριος.
 Γρηγόριος 'Αθανασίου.
 'Αναστ. 'Αναγν. Λιδωρίκης.
 Ν. 'Αντωνάτος.
 'Ιωάννης Δασίου.
 Αναγ. Π. Νικολόπουλος.

Συνέχεια

τῆς μεταξὺ 'Ρωσσίας καὶ 'Τουρκίας συμβάσεως.

Γ'. Ἐπειδὴ αἱ περὶ τῶν προνομίων, τῶν ὁποίων ἀπολαύουσιν ἡ Μολδαβία καὶ ἡ Βλαχία, συνθήκαι καὶ πράξεις ἐπεβεβαιώθησαν ῥητῶς δι' ἐνὸς παραγράφου τοῦ Ε' ἄρθ. τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης, ἡ ὑψηλὴ Πόρτα ὑποχρεοῦται ἐπισήμως νὰ φυλάττῃ τὰ εἰρημένα προνόμια, συνθήκας καὶ πράξεις ἐν παντὶ καιρῷ ἐν ἀκριβεστάτῃ πίστει, καὶ ὑπόσχεται νὰ ἀνανεώσῃ, ἐντὸς ἑξ μηνῶν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, τὰ χάρτι-σερίφια τοῦ 1802, δι' ὧν προσδιορίζονται καὶ ἀσφαλίζονται αὐτὰ τὰ προνόμια. Προσέτι, διὰ τὰς ὁποίας ἐδοκίμασαν δυστυχίας αὐταὶ αἱ ἐπαρχίαι ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐκεῖσε συμβάντων, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βλάχων καὶ Μολδαβῶν βοιάρων εἰς τὸ νὰ ᾖαι ὁσποδάροι τῶν δύο ἡγεμονιῶν, καὶ διότι ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ τῆς 'Ρωσσίας συγκατετέθη εἰς τοῦτο, ἀγνωρίσθη παρὰ τε τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ παρὰ τῆς αὐλῆς τῆς 'Ρωσσίας, ὅτι τὰ διαληφθέντα χάρτι-σερίφια τοῦ 1802 ἔτους πρέπει νὰ συμπληρωθῶσιν ἀπαραιτήτως διὰ τῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένην ἰδιαιτέραν πράξιν σημειωθέντων προσδιορισμῶν, ἧς ἐσυμφωνήθη μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν πληρεξουσίων, καὶ λογίζεται, καὶ θέλει λογίζεσθαι ὡς ἀποτελοῦσα μέρος ὁλοκληρωτικὸν τῆς παρούσης συμβάσεως.

Δ'. Ὁμολογήθη εἰς τὸ στί' ἄρθ. τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης ὅτι, τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὄρια καὶ τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν θέλουσιν ἀποκατασταθῆναι ὡς ἦσαν παλαιότερον πρὸ τοῦ πολέμου, καὶ ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ τῆς 'Ρωσσίας θέλει ἀποδώσει εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν τὰ εἰς τὰ ἐντὸς αὐτῶν τῶν ὁρίων κείμενα, καὶ διὰ τῶν ὁπλῶν αὐτῆς κατακτηθέντα φρούρια. Ὅθεν κατὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην, καὶ διότι ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ τῆς 'Ρωσσίας ἐκένωσε τῶν στρατευμάτων καὶ ἀπέδωκεν ἀμέσως μετὰ τὴν εἰρήνην ἐκεῖνα τῶν φρουρίων, ὅσα ἐκυριεύθησαν μόνον ἐπὶ τοῦ πολέμου, ἐσυμφωνήθη καὶ παρὰ τῶν δύο μερῶν ὅτι τὸν τεῦθεν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὄρια ἀμφοτέρων τῶν αὐτοκρατοριῶν

θέλουσι μένει ὡς ὑπάρχουσι τὴν σήμερον, καὶ ἐτέθη δύο χρόνων διορία, διὰ νὰ συσχεθῶσιν ἀμοιβαίως περὶ τῶν μέσων τῶν ἐπιτηδειοτέρων εἰς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ε'. Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα, ἐπιθυμοῦσα νὰ δώσῃ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τῆς 'Ρωσσίας αὐλὴν ἐπίσημον δείγμα τῶν φιλικῶν αὐτῆς διαθέσεων καὶ τῆς ἀκριβοῦς προσοχῆς εἰς τὴν πλήρωσιν ὅλων τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης, θέλει δάλει ἀμέσως εἰς πρᾶξιν ὅλα τὰ ἐν τῷ 'Αρθ. Η' τῆς συνθήκης αὐτῆς εἰς τὸ ἔθνος τῶν Σέρβων ἀναφερόμενα, τὸ ὁποῖον (ἔθνος τῶν Σέρβων), ὃν ἐκ παλαιῶν (ab antiquo) ὑπήκουον καὶ ὑποτελὲς τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, πρέπει νὰ δοκιμάζῃ ἐν παντὶ καιρῷ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιεικειᾶς αὐτῆς καὶ γενναιοῦτος. Ὅθεν ἡ ὑψηλὴ Πόρτα θέλει κανονίσει μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ ἔθνους τῶν Σέρβων τοὺς τρόπους, οἵτινες θέλουσι κριθῆναι ἀρμοδιώτεροι εἰς τὸ νὰ ἀσφαλίσωσιν εἰς αὐτὸ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ὁμολογηθείσας ὠφελείας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλαυσις θέλει εἶναι ἐν ταύτῳ δικαία ἀμοιβὴ καὶ κάλλιστον ἐνέχυρον τῆς πρὸς τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος πίστεως, τῆς ὁποίας τὸ ἔθνος αὐτὸ ἔδωκε δείγμα. Ἐπειδὴ δὲ ἐκρίθη ἀναγκαῖον δεκαοκτὼ μηνῶν διάστημα εἰς τὸ νὰ ἔμβωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ ὑπόθεσις αὕτη, κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένην ἰδιαιτέραν πράξιν, συμβιβασθεῖσαν μετὰ τῶν πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, οἱ ῥηθέντες τρόποι θέλουσι κανονισθῆναι καὶ ἀποφασισθῆναι ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων Σέρβων εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ θέλουσι καταγραφῇ καὶ παραδοθῇ λεπτομερῶς εἰς ἐν ὑψηλὸν φερμάνι συνωδευμένον μετὰ χάρτι-σερίφιου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνεργηθῆναι εἰς ὅσον ἐνδέχεται βραχυτέραν διορίαν, καὶ τὸ βραδύτερον θέλει εἶναι τὸ ἀνωτέρω εἰρημένον τῶν δεκαοκτὼ μηνῶν διάστημα, καὶ θέλει κοινοποιηθῆναι προσέτι εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τῆς 'Ρωσσίας αὐλὴν, καὶ θέλει λογίζεσθαι ἔκτοτε ὡς μέρος ὁλοσχερὲς τῆς παρούσης συμβάσεως.

ΣΤ'. Ἐπειδὴ, δυνάμει τῶν ἐν τῷ 'Αρθ. Η' τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης ῥητῶν ὁμολογιῶν, ὅλαι αἱ ὑποθέσεις καὶ ἀπαιτήσεις τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, αἵτινες ἀνεβλήθησαν διὰ τὰ συμβεβηκότα τοῦ πολέμου, πρέπει ἤδη νὰ ἀναληφθῶσιν ὡσαύτως, καὶ νὰ ἀχθῶσιν εἰς πέρας καὶ ἐπειδὴ τὰ χρέη, ὅσα οἱ ὑπηκοοὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἔχουσιν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, πρέπει νὰ ἐξετασθῶσι καὶ διαταχθῶσι καθ' ὅλον τὸ δίκαιον, καὶ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι ταχέως καὶ ὁλοτελῶς, ἐσυμφωνήθη ὅτι, ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, καὶ ἀπαιτήσεις τῶν ὑπηκόων 'Ρώσων αἱ περὶ τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασαν διὰ τῶν ληστειῶν τῶν Βαρβαρῶν πειρατῶν, αἱ γενόμεναι δημεύσεις καθ' ὃν καιρὸν ἐξεβράχη ὁ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν πόλεμος κατὰ τὸ 1806 ἔτος, καὶ ὅσαι ἄλλαι πράξεις τοῦ αὐτοῦ εἶδους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους προελθουσῶν, θέλουσιν ἐκκαθαρισθῆναι καὶ ἀποζημιωθῆναι κατὰ τὸ δίκαιον. Ἐπὶ τούτῳ θέλουσι διορισθῆναι χωρὶς τινος ἀργατωρίας καὶ ἀπὸ τῶν

μερῶν ἐπιτρόποι, αἵτινες θέλουσιν ἀνακρίνει τὴν ποσότητα τῶν ζημιῶν, καὶ θέλουσι προσδιορίσει τὴν ποσότητα τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἀφ' οὗ λάβωσι πέρασ ἐργα τῶν ἐπιτρόπων, ἢ χρηματικὴ ποσότης, εἰς τὴν οὐσίαν θέλει ἀναβῇ ἢ ἀνωτέρω εἰρημένη ἀποζημιώσις, θέλει παραδοθῇ ὅλικῶς εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατορικὴν Ῥωσικὴν πρεσβείαν, ἐν διαστήματι δεκάκτῳ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμφωνίας. Τὸ αὐτὸ θέλει γενῇ ἀμοιβαίως καὶ πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῆς ὑψηλῆς Πόρτας.

Ζ'. Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ζημιῶν, τῶν προϋποκειμένων εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ ἐμπόρους τῆς αὐτοκρατορικῆς τῆς Ῥωσσίας αὐλῆς παρὰ τῶν πειρατῶν τῶν κυβερνήσεων τοῦ Ἀλγερίου, τοῦ Τουνισίου καὶ τῆς Τριπόλεως, καὶ διὰ τὴν πλήρη καὶ τελείαν πλήρωσιν τῶν ἐν τῇ περὶ ἐμπορίου συνθήκῃ καὶ τῷ Ἀρθ. Ζ' τῆς ἐν Ἰασίῳ συνθήκῃ συμφωνηθέντων, οὕσα ἀκριβῶς ὑπόχρεως ἢ ὑψηλὴ Πόρτα, δυνάμει τῶν ῥητῶς συμφωνηθέντων εἰς τὸ Ἀρθ. ΙΒ' τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκῃ, τὸ ὅποιον, συνάμα μετὰ τοῦ Ἀρθ. Γ', ἀνακαλεῖ καὶ ἐπιβεβαιώνει ὅλους τοὺς προγεγενημένους συμβιβασμούς, ἢ ὑψηλὴ Πόρτα ἐπαναλαμβάνει ἐπισήμως τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ νὰ πληρὸνῃ τοῦ λοιποῦ ἐν ἀκριβεστάτῃ πίστει πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἀναφερομένην ὑποχρέωσιν. Ὅθεν α': Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα θέλει φροντίσει κατὰ πάντα τρόπον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς πειρατὰς τῶν κυβερνήσεων τῶν Βαρβαρέζων ἀπὸ τοῦ νὰ δύνανται, ἐπὶ τινι προφάσει, νὰ ἐνοχλῶσι τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν ναυτιλίαν τῶν Ῥώσων· ἐὰν δὲ γενῇ κάμμία ληστεία παρ' αὐτῶν, ὑποχρεοῦται αὐτὴ πολλαχῶς, ἅμα πληροφορουμένη περὶ τούτου, νὰ πράττῃ ὥστε νὰ ἀποδίδωνται χωρὶς τινος ἀναβολῆς ὅλαι αἱ παρὰ τῶν εἰρημένων πειρατῶν γενόμεναι λείαι, νὰ ἀποζημιώνωνται οἱ ὑπήκοοι Ῥῶσοι δι' ὅσας ἤθελον δοκιμάσει ζημίας, νὰ πέμπῃ ἐπὶ τούτῳ αὐστηρὸν φερμάνι εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν Βαρβαρέζων, ὥστε νὰ μὴ ᾔναι πλέον χρεία δυντερώσεως αὐτοῦ· ἐὰν δὲ τὸ φερμάνι δὲν ἤθελε πληρωθῇ, νὰ πληρὸνῃ αὐτὴ τὴν ποσότητα τῆς ἀποζημιώσεως ἀπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐτῆς θησαυροῦ εἰς διορίαν δύο μηνῶν, διοριζομένων εἰς τὸ Ἀρθ. Ζ' τῆς ἐν Ἰασίῳ συνθήκῃ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρὰ τοῦ πρέσβους τῆς Ῥωσσίας γενομένης παρουσιάσεως τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας εἰς τοῦτο ἐπεξεργασίας. β': Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα ὑπόσχεται νὰ φυλάξῃ αὐστηρῶς ὅλας τὰς συμφωνίας τῆς περὶ ἐμπορίου εἰρημένης συνθήκῃς, νὰ καθαιρέσῃ ὅλας τὰς ἀπογορεύσεις, ὅσαι ἐναντιοῦνται εἰς τὰς ῥητῆς περιεχομένας ἐν αὐτῇ συμφωνίας, νὰ μὴν ἐμποδίσῃ κατ' οὐδένα τρόπον τὴν ἐλευθέραν ναυτιλίαν τῶν ὑπὸ σημαίαν Ῥωστικὴν ἐμπορευομένων πλοίων εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ τὰ ὕδατα τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους χωρὶς τινος ἐξαιρέσεως, καὶ ἐνὶ λόγῳ νὰ διατάξῃ, ν' ἀπολαύωσιν οἱ ἔμποροι, οἱ κυβερνῆται καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ ὑπήκοοι Ῥῶσοι, τῶν ὠ-

φελειῶν καὶ τῶν προνομίων, καθὼς καὶ τῆς τελείας ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, τὰ ὅποια ῥητῶς ὁμολογοῦνται εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν ὑπαρχούσας συνθήκας. γ': Κατὰ τὸ Ἀρθ. Α' τῆς περὶ ἐμπορίου συνθήκῃς, εἰς τὸ ὅποιον ὁμολογεῖται πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ὑπηκόους Ῥώσους ἢ ἐλευθερία τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ πανταχοῦ ὅπου ἡ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριον ἡμποροῦν νὰ εἶναι σύμφωρα εἰς τοὺς ὑπηκόους Ῥώσους· καὶ δυνάμει τῶν παραγράφων τῶν Ἀρθ. 31 καὶ 35 τῆς εἰρημένης συνθήκῃς, δι' ἧς ἀσφαλιζεται ἡ διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλευθέρη διάβασις τῶν Ῥωσικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, φορτωμένων τροφᾶς ἢ ἄλλας πραγματείας καὶ προϊόντα τῆς Ῥωσσίας ἢ καὶ ἄλλων ἐπικρατειῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος, καθὼς καὶ ἡ ἐλευθέρη διάθεσις εἰς αὐτὰς τὰς τροφᾶς, τὰς πραγματείας καὶ τὰ προϊόντα, ἢ ὑψηλὴ Πόρτα ὑπόσχεται νὰ μὴ ἐπιφέρῃ κανὲν ἐμπόδιον μήτε κώλυμα εἰς τὰ Ῥωσικὰ πλοῖα, φορτωμένα σίτον καὶ ἄλλας τροφᾶς, φθάνοντα εἰς τὸ στενὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ θέλουντα, χρείας τυχούσης, νὰ μεταβιβάσωσι τὸ φορτίον των εἰς ἄλλα πλοῖα εἴτε Ῥωσικὰ εἴτε ἄλλου ξένου ἔθνους, διὰ νὰ μετακομισθῇ ἔξω τῆς ἐπικρατείας τῆς ὑψηλῆς Πόρτας. δ': Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα δέχεται τὴν μεσιτείαν τῆς αὐτοκρατορικῆς τῆς Ῥωσσίας αὐλῆς εἰς τὴν συγχώρησιν, κατὰ τὰ προϋπάξαντα παραδείγματα, τῆς εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσπλεύσεως τῶν πλοίων τῶν φίλων τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως δυνάμεων, ὅσαι εἰσέτι δὲν ἔλαβον αὐτὸ τὸ προνόμιον, ὥστε νὰ μὴ δύνανται τὸ ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ῥωσίαν δι' αὐτῶν τῶν πλοίων, καὶ τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων τῆς Ῥωσσίας ἐπ' αὐτῶν, νὰ εὕρῃ κανὲν ἐμπόδιον.

Η'. Ἡ παροῦσα σύμβασις, διασάφησις οὕσα καὶ συμπλήρωμα τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκῃς, θέλει ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ παδισιᾶχ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ παδισιᾶχ τῶν Ὀθωμανῶν, διὰ τῶν αὐθεντικῶν ἐπικυρώσεων μετὰ τῆς ἰδιοχείρου αὐτῶν ὑπογραφῆς, κατὰ τὸ σύνθημα, αἵτινες θέλουσιν ἀλλαχθῇ παρὰ τῶν πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐν διαστήματι τεσσάρων ἐβδομάδων, ἢ καὶ ταχύτεροι, εἰ δυνατόν, λογιζομένων ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένετο ἡ παρούσα σύμβασις.

Ἐν Ἀκκερμανίῳ τὴν 25 τοῦ Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1826.